

§ 108.

For at Affordforlaget kan anses for at være antaget, maa følgende to Forudsætninger være tilstede:

1. I detmindste to Trediedele af de tilstedeværende i Affordspørgsmaalet stemmeberettigede Fordringshavere maa erklære sig for Affordforslagets Antagelse;

2. Det samlede Beløb af de Fordringer, hvis Ihendehavere antage Affordforlaget, maa udgjøre mindst tre Fjerdedele af det samlede Beløb af alle de Fordringer, som give Ret til at deltage i Afstemningen om Affordforlaget.

§ 109.

Opnaas i den Skiftesamling, hvori Affordspørgsmaalet stilles til Afstemning, vel det fornødne Stemmeantal i Henseende til Personerne (§ 108, 1°) eller i Henseende til Fordringsbeløbet (§ 108, 2°), men ikke i begge Henseender, berammer Skifteretten et nyt Møde, som bliver at afholde senest inden 14 Dage, i hvilket Affordspørgsmaalet paany sættes til Afstemning. Opnaas der ikke i dette Møde den i § 108 fordrede Stemmeslæthed i begge Henseender, er Affordforlaget forkastet.

§ 110.

Befindes det, at Stemmegivningens Resultat er forskjelligt, efterfom de bestridte Fordringer eller de af deres Ihendehavere afgivne Stemmer (§ 107) regnes med eller ikke, har Skifteretten efter at have anstillet nærmere Undersøgelse at bestemme, hvor mange af de bestridte Fordringer og for hvilket Beløb disse skulle komme i Betragtning ved Afstemningen; dog behøver Skifteretten selvfølgelig ikke at strække denne Undersøgelse længere end saa vidt, at Afstemningen giver et bestemt Resultat enten til Affordens Antagelse eller Forkastelse, hvad enten de øvrige bestridte Fordringer regnes med eller ikke. Finder Skifteretten, at en saadan foreløbig Afgjørelse efter de bestridte Fordringers Bestaenhed ikke kan finde Sted, erklærer den Affordforlaget for forkastet.

Forinden Skifteretten afgiver sin heromhandlede Bestemmelse, kan den indhente Kurators Betænkning.

Denne Afgjørelse er uden Virkning med Hensyn til Fordringens Bedømmelse, dersom den senere maatte blive gjort til Gjenstand for Retstvift.

§ 111.

Privilegerede Fordringshavere kunne ikke ved Afforden tvinges til noget Afslag i eller nogen Henstand med deres Krav; de maa, naar de ikke selv give Afstald herpaa, tilfredsstilles for deres Fordringers fulde Beløb, saasnart disse forfalde.

Fordringshavere, som indtage samme Plads i Konkursordenen, maa i Afforden behandles paa lige Maade, medmindre Noget særlig samtykker i at underkastes en mindre gunstig Behandling end de andre.

§ 112.

De Fordringshavere, hvis Krav ei ere anerkjendte, blive i Afforden foreløbig at behandle ganske paa samme Maade, som om Kravet ikke var bestridt.

§ 113.

Afsluttet Afford har ingen Indflydelse paa Fordringshaveres Rettigheder mod Forlovere og Andre, som hæfte tilligemed Skyldneren.

§ 114.

Panthavere berøres, forsaavidt deres Panteret angaar, ikke ved Afforden.